

Witte Herenstraat 16

Gevelsteen Ingang Luthers Hofje

De Witte Herenstraat is vernoemd naar de monniken van het Norbertijnerklooster. Indertijd lag het klooster in deze straat. De Norbertijnen droegen een witte pij, waardoor ze ook wel *“Witte Heren”* werden genoemd.

In 1581 kreeg de stad Haarlem het eigendom van het klooster als schadevergoeding voor het beleg door de Spanjaarden in 1572 - 1573. De grond van de Norbertijnen werd vervolgens door de stad verkocht aan de Lutherse gemeente. Deze bouwde daarop in 1614 een kerk en niet veel later, in de voormalige Sint Anthonie boomgaard, het Luthers hofje.

Het hofje is vele malen verbouwd. Een aantal kleine huisjes werden daarbij onder andere samengevoegd om de bewoonster wat meer ruimte te geven.

Boven de poort staat *“INGANG LUTH. HOFJE”*. Deze poort naar het hofje is er niet altijd geweest. Eerst was zij in de verderop gelegen

Magdalenastraat 16, vlak achter het voormalige witte brandweershuisje op de hoek. In 1894 werd de ingang verplaatst naar de Witte Herenstraat.

De poort komt via een lange gang uit in de groene tuin van het Hofje. 's Avonds wordt het Hofje afgesloten, waarmee wordt tegemoetgekomen aan een oude doelstelling van een hofje: *“Een beschermd bestaan”* te bieden.

Het Luthers Hofje bezit een heel bijzonder ding: een openluchtpreekstoel die in 1909 door architect Jaap London aan de nieuwe regentenkamer werd gebouwd. Men zegt dat zo'n buitenpreekstoel in die tijd uniek was in Europa.